

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 15:51

מנחה ע"ש: 15:50

שחרית: 9:15

מנחה: 15:40

יציאת השבת: 17:08

בס"ד, א' כסלו ה'תשס"ט, ערש"ק פרשת תולדות - גיליון מס' 12

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, ברוס

חדש בפינסק

- בהמשך לסדרת הבריתות של יום רביעי שעבר, ביום חמישי שאחריו נסעו יחד ר' משה פימה שליט"א והמוהל ר' אהרן וייס ה"ו לברנוביץ' לברית נוספת כשר' משה פימה שליט"א התכבד בסנדקאות. שיזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.
- למעשה היה צריך להיות ביום רביעי שעבר ברית נוספת לתלמיד היקר סרגיי ססטוביץ נ"י. סרגיי כבר שכב על שולחן הברית בכדי לקיים מצות מילה, אך ברגע האחרון התברר שזמנית אי אפשר לבצע את הברית מסיבה רפואית. כשסרגיי שמע זאת הוא החל לבכות בכי תמרורים שהוא רוצה בכל זאת כבר ברית. כל מי שעמד באותו המעמד מחה את דמעותיו מרוב התרגשות על הבכי של ילד יהודי שלא יכול לקיים מצות מילה. אשריכם ישראל.
- בעזהש"ת ביום שלישי הקרוב תתקיים חתונתה של בוגרת בית הספר "בית אהרן - בנות", מלכי גולדברג תחי'. החופה תתקיים בבית הכנסת בפינסק והסעודה באולם החתונות. להלן התוכנית לימי השבע ברכות: ביום רביעי בבית הכנסת בהשתתפות הרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א. ביום חמישי בבית משפחת פימה בהשתתפות כל משפחות הקהילה. בליל שבת בבית משפחת פילטשיק. במוצ"ש בבית הספר "בית אהרן - בנות" בהשתתפות בנות בית הספר. ביום ראשון בעיר הבירה מינסק ע"י שליח "לך לך" הרב עקיבא ברודי ורעייתו שיחי'. ביום שני תתקיים החתונה הבאה ועל כך בשבוע הבא. שיזכו לבנות בית נאמן בישראל.
- ברכת ברוכים הבאים לכל האורחים היקרים שמגיעים מרחבי תבל לרגל חתונתה של מלכי גולדברג תחי'.

פניני הפרשה

ר' אברהם גבירצמן הי"ו

"ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיר" פירש רש"י שהיה צד את יצחק בפיו ע"י השאלות ששאל אותו.

הגר"מ רובמן בספר "זכרון מאיר" הקשה איך יתכן שיצחק לא הכיר את עשו והרי צדיקים כמו יצחק דרכם להכיר את העומד לפניהם ואפי' שהיה כבד ראי, הרי ודאי רבקה ספרה לו את האמת?

ותירץ דאפשר לומר דבאמת הכיר יצחק את עשו וידע שהוא כמו חזיר הפושט את טלפיו להראות לכולם שהוא טהור.

וכמה ראיות לכך שיצחק הכיר את מהותו האמיתית של עשו.

רש"י על הפסוק "גשה נא ואמשך בני" - אמר יצחק בלבו אין דרך עשו להיות שם שמים שגור בפיו, וזה אמר כי הקרה ה' אלוך". בברכה שחשב לברך את עשו אמר לו "ויתן לך האלוקים מטל השמים ומשמני הארץ" אבל את ברכת אברהם לא נתן לו אלא ליעקב.

אם כן מוכח במפורש שיצחק ידע מיהו באמת עשו אם כן מדוע אהב אותו כל כך?

ולהסביר עניין זה יש להקדים כי יש שני סוגי הנהגה בהתייחסות לילדים שסרו מן דרך הטוב:

אם בעטו בכל ואינם סרים בכלל למשמעת הוריהם ולהיפך מתחצפים כנגדם בעזות פנים, אזי צריך להרחיקם לבל ישפיעו לרעה על כל המשפחה.

אבל כל זמן שהבן עדיין מכבד את הוריו ואפי' משדל שהראות עצמו כצדיק גדול. אזי ראוי לקרב אותו, שמא בכל זאת יחזור בו מדרכו הרעה.

כפי שרואים מהפרשה למרות שהשחית עשו את דרכיו, דבר אחד היה קרוב ללבו ועליו שמר מכל משמר והוא "כיבוד הורים". כדאיתא במדרש שהיה לובש בגדי מלכות בשעה שהיה משרת את אביו וכן בזה שאמר "יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי"

וכן מצינו במדרש שיעקב חשש מעשו בגלל שידע שיש לו זכות ממצות כיבוד אב.

לפי זה אפשר לומר שאע"פ שהכיר יצחק את עשו הראה לו אהבה כדי לקרבו וראיה לדבר ממה שנאמר אצל רבקה: "אוהבת את יעקב" ואילו אצל יצחק נאמר: "ויאהב יצחק את יעקב" עשה משהו כדי לאהוב אותו לא שהייתה אהבה טבעית.

אם כן מה שנאמר כי ציד בפיו אין פרוש הדבר שעשו רימה את יצחק אלא כך היה נראה לו לעשו.

ומזה יש ללמוד דרך חשובה ביחס לחינוך הבנים צריך לדעת מתי לרחק ומתי לקרב אפי' שלפעמים נראה שהילד לגמרי סר מן הדרך אף פעם אי אפשר לדעת מה יהיה בסופו.

העלון מוקדש לרפואת אליהו יעקב בן אסתר ברכה ואסתר בת פאינה

סיפור לשבת

לקיים את מוצא פי. השטן כאילו השתלט עלי ואינו מניח לי לתת צדקה", אמר. הרהר ה"חפץ חיים" דקה ארוכה ולבסוף פתח את פיו ואמר:

"הקשב ואספר לך סיפור. יהודי כפרי נסע פעם אחת בערב החג אל העיר, לקנות את צורכי החג. נכנס לחנות שרגיל היה לקנות בה וביקש מהחנווני קמח במשקל במחיר רובל כסף. אמר לו החנווני, 'הטרך עצמך ידידי, פתח את שקך ומלא בו קמח כפי הדרוש לך, ואני אניח משקולות על המאזניים'. שמע הכפרי כי הלה מבקש ממנו למלא בעצמו את שק הקמח, נטל שק גדול ומילא אותו במידה גדושה. החנווני עשה את עצמו כאינו רואה. עמד והמתין לכפרי עד שסיים את מלאכתו. כשהגיע רגע התשלום, הוציא הכפרי רובל כסף אחד והושיטו לחנווני. אמר לו החנווני, 'הרי מילאת קמח מלוא השק, ומחירו חמישה רובלים, כיצד רצונך לשלם לי רק רובל אחד?'

השיב לו הכפרי בתמיהה משלו: "הרי אני ביקשתי ממך בתחילה קמח ברובל אחד, ואתה הוא שהצעת כי אמלא בעצמי את שקי. עמדתי אפוא ומילאתי ואתה שתקת. הנה מה שלקחתי ברובל אחד, ומה לך כי תדרוש עכשיו חמישה רובלים?" הביט בו החנווני בהשתאות ובתרעומת. "סבור הייתי", ענה לכפרי, "כי שינית את דעתך והחלטת לבסוף לקחת יותר קמח משביקשת בתחילה, ועל כן החרשתי והוספתי עוד ועוד אבני משקל. אולם אתה, מה חשבת לך? האם סבור היית שאוסיף אבני משקל ואתה תמלא מן הקמח בלי מידה, והכל בתמורה לרובל אחד?'

הקשיב העשירי הקמצן לסיפור בקשב רב, ולמרות שהיה תלמיד חכם התקשה לרדת לסוף דעת רבו. הביט בו ה"חפץ חיים" במבט רחום והחל מפרש: "סיפור זה אינו אלא משל, והנמשל הוא אתה ומה שאירע לך. הנמשל לקמח הוא העושר הרב שהשפיעו לך משמים. הנמשל לאבני המשקל הוא היצר הרע הניתן לאדם ככל שמתעצם ורב עושרו. ועכשיו שואל אני אותך - מה חשבת לעצמך: שמצד אחד ישפיעו לך רוב טובה וברכה ומצד שני יישאר היצר הרע שלך כפי שהיה בימי עונייך?! טעות בידך! לכל דבר יש מחיר, ועליך להתמודד איתו בגבורה. ולא, עלול החנווני חלילה לקחת ממך את שק הקמח המלא..."

חדרו הדברים ללב העשיר. מאותו יום ואילך התפלל לפני בורא עולם שייתן לו את הכלים הראויים למתנת העושר. הוא חזר בתשובה והחל לקיים את התחייבותו הישנה - להפריש לצדקה מעשר מכל אשר לו ועוד הוסיף במתן צדקות.

יהודי למדן גדול וירא שמים, שהיה עני מרוד עד פת לחם, למד בישיבתו של ה"חפץ חיים". לעיתים קרובות נהג התלמיד לספר לרבו על מצוקות הכלכלית ולבקש ממנו להתפלל למענו כי הקב"ה ישלח לו את הברכה כדי שייחלץ מעוניו. "אם אזכה שהקב"ה ירחיב לי, אקפיד הקפדה יתירה על קיום מצוות מעשר", נהג להתחייב בכל פעם ששוחח בעניין זה עם רבו.

"מי אני ומה אני?" היה משיב לו ה"חפץ חיים" בענווה, "עליך להפנות את תפילותיך אל הקב"ה בעצמו ולבקש את רחמיו, מעומק ליבך. אולם ראה הוזהרת - אם אמנם תזכה ותפילתך תיענה, יהיה עליך לשמור את מוצא פיך ולהקפיד בתכלית על קיום מצוות מעשר. 'אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט', ואוי לו לאדם המזלזל בדברים כגון אלה".

חלפו הימים, והתלמיד החל לשלוח את ידו במסחר וה' שלח ברכה במעשי ידיו. אט אט הרחיב את עסקיו, ובתוך כמה שנים הצליח לטפס במעלות ההצלחה עד שהפך מעני מרוד לסוחר גדול ועשיר. בתחילה, הקפיד להפריש מעשר מהכנסותיו כפי שהתחייב בימי עוניו, אולם כשעלה לגדולה והתעשר, יצר הממון עמד לנגד עיניו והוא לא עמד בניסיון וכמו שכח את הבטחתו. ידיו נעשו קפוצות. לא זו בלבד שנמנע ממתן מעשר, הוא אף נמנע בעקביות מהשתתפות בכל עניין של צדקה.

הגיעו הדברים לאוזניו של ה"חפץ חיים", ששמע על השינוי שחל בתלמידו וליבו נחמץ ברובו. אך למרות הכל, בחר להחריש בינתיים ולהמתין לשעת כושר.

***

היה זה בעת ביקורו של ה"חפץ חיים" במוסקבה, אליה נסע בענייני ישיבתו. כל נכבדי העיר באו לאכסניה בה התארח, כדי לקבל את פניו ולהחליף עמו ברכת שלום. בין המכובדים היה גם תלמידו לשעבר, העני שהפך לגביר גדול, שכגודל עושרו כן גודל קמצנותו. שמח התלמיד לשעבר שמחה גדולה על ההזדמנות להיגש עם רבו. גם ה"חפץ חיים" האיר לו פנים. עם תום קבלת הפנים פנו המכובדים לדרכם אך העשיר הקמצן נשאר בחדר. כשנתרו רק הוא ורבו, ביחידות, פרץ העשיר בבכי. "מורי ורבי, חולה אני במחלה קשה ואנושה ואינני יכול לעזור לעצמי!", ייבב בבכי קורע לב. "מהי מחלתך הקשה?", שאל ה"חפץ חיים" בדאגה עמוקה.

"ידיי קפוצות, כאילו ננעלו במנעול, ואינני יכול לפותחן", ענה העשיר, "אמנם זוכר אני היטב את התחייבותי להפריש מעשר מכל אשר יהיה לי, אולם עתה, לאחר שזכיתי בממון רב, אינני מסוגל

With gratitude to Hashem Yisborach

Mrs. Belausova &
Mr. & Mrs. Goldberg

*Request the honor of your presence at
the marriage of their dear children*

Malky

&

Raphael

*Tuesday the Second of December,
Reception at five o'clock
Chupah at six o'clock promptly
At the Beis Abaron Shul,
12 I.P.D Street, Pinsk*

*Followed by dinner at the
"Pinsk Wedding Hall"*

Mrs. Belausova Mr. & Mrs. Goldberg

בעזהש"ת
נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו

בשבח והודיה לבורא עולם
על כל הטוב אשר גמלנו
הננו שמחים להזמינכם להשתתף
בשמחת הנישואין של

החתן רפאל
עב"ג
הכלה מלכה

שתתקיים בס"ד בשעה טובה ומוצלחת
ביום שלישי לפרשת ויצא, אור לו' כסלו תשס"ט

קבלת פנים בשעה 5:00 אחה"צ
החופה בשעה 6:00 אחה"צ
בבית הכנסת הגדול שבעיר פינסק

סעודת מצוה אחר החופה, באולם
"החתונות פינסק"

משפחת גולדברג גב' בעלאוסוב

С Большой Благодарностью

Вс-вышнему

Мы рады пригласить Вас на

Свадьбу

Наших детей

Малки

и

Рафаэль

*Которая состоится, с Б-жьей помощью, во
вторник, 2 Декабря 2008 г.*

Встреча гостей в 17:00

Хупа (Бракосочетание) в 18:00

В Синагоге, ул. IIIA 12.

По окончании – праздничная трапеза,

"Пинск Свадебный Зал",

Пинск, Беларусь.

Семья. Гольдберг Семья. Белоусов